

Director: SIMION MICLEA
 Redacția și administrația:
 ARAD, Str. V. Goldiș No. 5
 Telefon: 1678
 Inreg. la Trib. Arad S. III. No. 22/938
 ABONAMENTE:
 In oraș: 150 lei anual
 In județ: 120 lei anual
 Pentru: instituțiuni publice, societăți industriale și comerciale, întreprinderi și firme: 1000 lei anual.

Părintele satelor și al plugarilor

Stările lumii sunt tulburi și neașezate. Războiul a lăsat omenirii nenumărate răni fără tămăduire. S'au prefăcut împărățiile. S'au schimbat rânduețile de viață. S'au ivit nevoi pe cari nu le-a bănuț nicio prevedere după atâția ani dela încheierea păcii, țările nu și au găsit în un fâgaș. Incearcă legi, încearcă îndreptări. Una e bună pentru ziua de azi și se dovedește neîndăstulătoare pentru ziua de mâine. Alta se arată bună pe hârtie și nu dă roadele făgăduite când a trecut în faptă.

Deasemenea nestatornicia vremilor a pățimit și mai pățimește încă și România cea Mare. Cărturarul și sfetnicul încărunit în învățătura cronicilor bătrâne adevărat graise. O minune nu se poate săvârși peste noapte. Nu este om pe lume s'o facă. Minunile se săvârșesc pe îndelete, din faptă mărunță de o zi adăugate la altă faptă și încă la alta, cu unirea tuturor puterilor și a cugetelor. Măria-Sa, Regele Carol al II-lea a le-

un fir rupt. Deschizând înfăptuirile domniei, s'a pornit la începuturile mai vechi și răse fără urmăre. Când împlinise 21 de ani săvârșise o danie cu tălc. Purta grijă sa se înalte din banul său trei școli pentru feciorii de țărani, în trei sate din România cea Veche și mică. Mai târziu, după înfăptuirea unirii, dovedise o mai largă grijă pentru lumina-rea poporului prin așezământul care-i purtase numele și acum îl purta din nou. Spre aceste rodnice începuturi i s'a învârt gândul. Se cuveneau duse mai departe. Și mai departe au fost duse.

Pentru plugari, Regele Ferdinand pormise o lege dreaptă a pământurilor. Intrase fiecare țaran cu plugul său în posesia sa. Dar după puțină vreme bucuria s'a întunecat de neajunsuri pe care legea nu le bănuise. De sute de ani iobagii lucrau pe pământ străin. N'aveau pregătirea să tragă toate foloalele. N'aveau unelte potrivite vremii. N'aveau vite. N'aveau învățătura tovă și așezământul chibzuite de aiurea, unde toți gospodarii dintr'un sat, ba chiar din mai multe, iau înțelegere să și împartă munca însemințările, așa ca să poată vinde prisosul cu o bună socoteală. S'au pomenit cu pământ dar cu mâna goală ca să-l poată lucra s'au îndatorat. Când au crezut că ajung la liman, prețul bucatelor a scăzut, așa că nu mai acopeau nici dobânzile. Alți plugari din țări departate, cu știință și scule, storceau pământului de trei ori pe atâta folos cât unul de-ai noi. Le dădea mâna să rămână estin. A stricat prețurile lumii. Plugarul țării Românești se afla la strâmtoare înainte de a se bucura deplin de pământul sorocit pe veci.

Măria Sa Regele Carol al II-lea a luat aminte la asemenea primejdii. Toată viața părintelui Său, Regele Ferdinand, era amenințată de zădărnici. A căutat să aflu îndreptare. Despre o ertare deplină a datoriilor nu putea fi vorba.

Nu toți cei care împrumutaseră bani la ananghie, au găsit numai la cămătari și zarafi. Mai intrau la socoteală și bani agonisiți cu trudă, economii de bătrâni, de văduve și orfani. A desbrăca pe unii ca să ușurezi pe alții, însemna faviă nedreaptă. Un Rege este un părinte îndepoțit de grijuliu, pentru toți supușii. Și așa au luat ființă, pe rând, legile pentru ușurarea datoriilor. N'a fost faptă încheiată dintr'o singură dată. Nici n'ar fi îngăduit nestatornicia vremilor și a oamenilor. A urmat o încercare și alta și alta, cum pipăie degetul să afle de pe dinafară durerea cea din lăuntrul trupului, până ce-a găsit unde s'a cuibărit răul. Numai după asemenea încercări și răbdurii cercetare, tămăduitorul se poate rosti asupra leacului, Legea cea din urmă și cea mai deplină a datoriilor plugărești, a fost pentru Măria Sa Regele Carol al II-lea o mare ușurare. Punându-și iscălitura și dându-l astfel putere a rostit printre altele:

„In aceste zile o lege de împăciuire, care are acest desăvârșit merit de a da cea mai mare mulțumire unora fără a distruge pe alții, este o lege de pacificare pe care întreg cugetul sănătos al țării o cere și care a fost și rămâne grija de căpetenie a cărmuirii de azi... După cum am spus, o cărmuire nu se judecă numai după legi, ci după opera hotărâtoare de gospodăria ce se înfăptuește... Ziua de azi, aleasă cu gând deosebit și care încheie săptămâna patimilor, să fie o zi care să încheie și patimile multora, dând în același timp un nou imbold de încredere și de muncă cot la cot, pentru reușita operii ce aveți de înfăptuit în același gând și cu aceeași dragoste pentru scumpa noastră patrie.”

Dar ușurarea datoriilor plugărești, nu înseamnă un leac deplin. Lucrătorul de pământ a scăpat numai vremelnic de o grijă apăsătoare și mai rămâne să învețe a folosi cu îndestulare, darul cel mare și drept lăsat de Regele Ferdinand. Altfel, cu o nechibzuită și neștiutoare gospodărie, plugarul va fi împins de nevoi să facă alte datorii, dacă va mai găsi unde, ori va fi împins să-și înstrăineze pământul. Pentru a-l feri de această primejdie, Măria Sa Regele Carol al II-lea, a ținut să-i stea apărător cu povața și pilduitor cu fapta. Încă din al doilea an al Domniei, în Noembrie 1931, la înalta școală de învățământ dela Herestrau, a rostit următoarele îndemnuri:

„De ani de zile, prin experiența mea personală, urmăresc problemele agricole

dela noi din țară, și mi-am dat, îndeosebi, seama de greutatea lor, dar mi-am dat seama mai ales și de frumusețea rezultatelor ce se pot obține printr'o muncă stăruitoare și fără desnădejde. Sunt zile grele, sunt clipe când crezi că nu vei izbui mai departe. Dar dacă se muncește cu suflet și cu stăruință, se va putea ajunge departe și se va putea ridica întregul nivel al economiei noastre naționale.

„Exproprierea a pus probleme noi. Din cauza stării generale economice a lumii, aceste probleme în ceasul de față sunt mai grele și mai îngrijorătoare.

Dar sunt convins că luând anumite măsuri, se va putea ajunge la rezultatul necesar de bun.

„Prima măsură pe care o povățuiesc și pe care am probat-o personal, este aceea a asociațiilor de agricultori. Din ziua în care s'a schimbat cu desăvârșire temelia proprietății la noi, Mi-am dat seama că sistemul de agricultură va trebui îndrumat pe o bază nouă, de aceea, fără zgomot, dar lucrând stăruitor, am încercat să fac ca țaranii să priceapă că pentru o exploatare mai chibzuită a pământului lor, ei trebuie să se adune la un loc, să se alcătuiască o asociație prin mijlocirea căreia ei vor putea să-și procure mașini și vor putea să mijlocească mai bine vânzarea produselor. Rezultatele pe care le-am obținut anul acesta, la țara la Mine, au fost pe deplin mulțumitoare. Plugarii adunați în primăceastă dela Mănăstirea, au izbutit să-și vândă bucatelile lor la prețuri nesperate de ei. Dacă fiecare proprietar mai mare — fiindcă de proprietarul mare nu se mai poate vorbi în țară la noi — va pricepe că datoria lui este de a îndruma pe țaranii care sunt cu fosta sa moșie, atunci, la un loc și unii și alții, se va putea ajunge la rezultatele pe care le dorim cu toții.”

Grija Măriei Sale Regele Carol al II-lea pentru gospodăria și viața satelor nu s'a oprit aci. Fundația întemeiată de pe vremea când se afla Principe Moștenitor, trezit din amorie, pusă în proaspăta așezare și pusă din nou sub apropiata Sa cărmuire și-a îndreptat din nou ochii spre satele rămase în pagină. Au fost alcătuite echipe de studenți cari au plecat să stea trei luni în mijlocul satelor, să ia parte la viața de toată ziua a plugarilor, să le stea la îndemână cu ajutoare de carte și în aceeași vreme să ia aminte la nenumăratele nevoi câte își așteaptă tămăduirea. Către tineretul stu-

dentesc a îndreptat chemarea Măria Sa Regele Carol al II-lea. Și ucenicii învățării au răspuns cu însuflețire la asemenea înaltă chemare, înainte de a pleca la lucru sub acoperișul Fundației Culturale Regale „Principele Carol”, Măria Sa le-a rostit acest îndreptar pentru drum și pentru faptă.

„Nu plecați acolo ca să faceți muncă de paradă, ci vă duceți în acele colțuri pierdute de țară ca să întreprindeți o lucrare de fiecare clipă, o lucrare migăloasă, dar o lucrare care trebuie să lase urme trainice în fiecare sat.

„Dorința Mea este ca după plecarea echipelor, satul să fie pe cât se poate de transformat. Primenit ca înfățișare de pe dinafară și primenit ca viață launtrică.

„Fără a intra în amănunte prea mari amănunte cari vi se vor da prin programe alcătuite și chibzuite de oameni cari cunosc această chestiune, vreau să arăt două sau trei lucruri pe cari le cred de toată însemnătate.

Din punct de vedere gospodăresc o constatare tristă: când treci de pe drumul mare și ajungi în sat, în cele mai multe locuri drumul e stricat Praful de trei ori mai mult decât afară. Șanțurile pline de apă stătătoare. Nici un podet. Garduri cari cad încât este aici o primă muncă pentru a schimba înfățișarea stărilor din afară. Necurătenia este mare și mai nicăiri nu vedeți grădini, cu toate că fiecare sătean are câte un petec de pământ, cât va metrii patrați prin cari ar putea să înflorească întreaga înfățișare a gospodăriei sale.

„Din punct de vedere al casei săteanului: constatăm că în cele mai multe locuri nu se deschide fereastra, deci într'un aer îmbălsit. Prima voastră datorie este de a face să priceapă fiecare că aerul nu este un dușman, ci este un prieten. De aici se leagă grija curățeniei launtrice a casei.

„Sunt multe locuri, trebuie să mărturisesc, unde această curățenie există. Dar nu peste tot și fără îndoială nu acolo unde veți fi trimiși voi, pentru că tocmai de aceea sunteți trimiși.”

„De grija aceasta se leagă grija curățeniei trupestă a fiecăruia. Trebuie să învățăm cele mai dinții reguli de sănătate trupestă și sufletească. Trebuie să învețe țaranul cum se lucrează și cât se lucrează, căci la noi se lucrează în timpul muncilor agricole și pe urmă în cele mai multe locuri, restul anului se stă fără să se mai facă nimic. Este un lucru care duce la tot felul de păcate și împotriva acestui lucru va trebui de luptat...”

„Dacă vă indic aceste lucruri este ca să vă arăt că munca voastră este numai o muncă de amănunt așa cum vi s'a celit. Va trebui să treceți din casă în casă, să vorbiți cu fiecare, să i îndrumați și să-i sfătuiți. Voi nu veniți cu

Continuare în pag. II-a.

M. S. REGELE CAROL II
 Consolidatorul României moderne.

Continuare din pag. 1-a.

puterea pumnului; voi trebuie să veniți cu puterea inimii și cu puterea convingerii...

„Când veți ajunge acolo, duceți satele acestora toată dragostea Mea și tot Sufletul Meu. Sper că dragostea Mea și sufletul pe care-L am pentru țară și țărani noștri, va putea să se resfrângă în sufletul și dragostea pe care le veți pune în munca pe care v'o cer.“

Dr. Iulietta Caloghiru

medic dentist

Arad

Str. Lt. Aviator Sava 9

Consultații

11-1 a. m. și 3-6 d. m.

Al auzit că...

... Gusti din Șimand s'a supărat că am scris despre el că-l controlor C. A. M.? (Nu-i motiv de supărare, pentru că lumea nu putea crede așa ceva, mai cu seamă că încă nu s'a uitat slujba ce-a avut la poliție...)

... Giurică din Radna nu mai vine să bea bere la Arad? (Oare de ce? Nu cumva s'a spart oala în... pod?)

... Aiot puternicul Lipovei, care mai ani trecut făcea dese plimbări pe la Timișoara și Arad, a cam... scrântit-o? (Oare asta s'a întâmplat pentru cu s'a efinit nisipu?)

... la Nădlac a început să se vândă brânză de oaie din burduf de câine? (Unde? Caută și vel alla, dar nu bate pentru că vei fi bătut!)

... o țigancă contrabandistă din Sânicolaul mic s'a dat drept profesoară și treaba asta la costat pe un ceferist din Aradul nou tocmai bine 500 lei?

Igrăș

— O mare îngrijorare a cuprins pe toți locuitorii dela noi. Și e natural să fie așa dacă e vorba de Toni și de Chenta... Cum se împacă acum decând amicul nostru Chenta a căzut din primărit. Al doilea motiv de îngrijorare îl formează problema: cine plătește patrulele cari trebuie să păzească pe Toni și pe Chenta când umblă noaptea prin sat?... Deocamdată nu știm, dar când vom ști, nu vom spune la nimeni, ci vom scria la „Bravo!“

— O veste mare: Sofica și-a găsit cumnat care să plece 'n America și călare și pe jos, cu fotografia 'n dinți și cu „sialele“ în suflet!... Numai de s'ar și 'ntoarce!...

Sânicolaul mare

— E toamnă, și deci se așteaptă coacerea porumbului. Vorba e cine să-l culegă că de l-o culege tot „nanele“ cari au... „secerat“ la biroul Central“ cu berea pe masă, atunci tocmai bine nu mai mâncăm mămlăgă la iarnă!...

— Dar se mai vorbește că dacă se va culege cucuruzul, vor înceta și „spașurile“ în doi a lui orbea-ja pe marginea căii ferate.

Citiți și răspândiți
„BRAVO“

Miniș

— Un cunoscut domnișor dela noi a tot dorit să se însoare, dar nu-i reușește nici de cum... S'a logodit, dar repede a și divorțat. Probabil că i-a fost frică de însurătoare. Totuși el a trimis fetei vorbă ca să mai stea câțva timp pentru că el vrea să-și facă planurile volajului de nuntă... Numai să nu mai treacă încă 30 ani până la plecare!...

Cuvin

— Să vorbește pe la noi prin sat că tare umblă hoji și în special pe la femeile a căror bărbaji simt că nu sunt acasă.

Dar nu știm cum dracu s'a întâmplat, că un hoj și-a uitat pantalonii în casa unei femei, și mama acestei femei fiind foarte miloasă la aruncat tocmai în mână.

Noroc că a nimerit bine, că aței hoji trebuia să meargă până acasă în... chiloșii lui Adam!

Gurahonț

Am auzit noi adeseori la biserică spunându-se că nici o faptă nu rămâne fără răsplătă. Lurul acesta s'a adevărit și de astă dată cu un tinăr dela noi care a fost a nu știm câte oară în peșit dar tot fără rezultat. Pasă-mi-te fata aflate de chestia cu o altă fată și cu un copil...

Zimbru

S'a fost hotărât pe la noi — așa se spune — ca femeile să nu mai poarte catrinașă verzi și să vâruiască iarba.

Bacia Șoinescu, marele nostru „brigadir“, când a auzit de treaba asta, or f. seau:

— Bună-i treaba asta, dar ce mai fac eu cu „ciopu“ meu de „brigadir“ care-i tot verde?

Brad

— Atul... ce a terminat studiile cu banii adunați prin liste de subscripție e foarte mândru de locul cel ocupă astăzi în societatea locală. Foarte frumos tinere. Numai că ciardașurile să le bați cu sete mai potolită și nu uita că banii subscriși de compatrioții tăi erau bani românești, era sudoarea ce a brăzdat o brazul înaintașilor noștri, era sânge ce a roșit spinarea încovoiată de muncile grele a părinților noștri, slugi pe moșile voastre. De altcum știm că simțești la tel cu unchiul tău ce a preferat să fie porc decât să depună jurământul de credință acestei țări.

— Și un altul, tânăr studios, s'a lăsat prins în mreaja unei unguoaice din Abrud. Oare vorbele frumoase de acasă și dela școală, spuse cu scopul de a l'educa, n'au găsit răsunet? Oare sentimentele atât de curate nutrite de tatăl său cu atâta căldură, să nu fi pătruns înima băiatului? Oare celor ce i au călăuzit pașii în anii de școală le place, când tânărul aruncă fumul de țigară în obrazul trecătorilor? Căci să ști puștiule că țigara nu denotă maturitate și nici pantalonii lungi nu fac pe om mare.

— Și o alta... Cucoană mare pe drumul vechiu, prietenă cu niscaiva purtători de uniforme cu galoane mai late, este tare pe situație și invidioasă pe vecinii ei cari își petrec în câte o seară, pe toți aceștia-i amenință mereu cu prietenii ei. Ba într'o seară unul s'a găsit să și arunce cu o piatră într'o curte unde câțiva-și petreceau. Noroc însă că piatra săvârșită a spart numai țigla și nici un cap. Vorba e, că... domnul știe de treburile doamnei noastre și a lui?

Brad

Auzita și oameni buni
Pela Brad ce s'a întâmplat
De un an și două luni
Herghelie s'a format
Herghelie ca 'n povești
Iară cai ca'n Țarigrad
Toți armici împărătești
Scoși din cel mai bun răsad.
Ziua ei muncesc din greu
Iar când noaptea s'a lăsat
Toți s'adună în careu
Și apoi pleacă la vânat
Ce vânează știm noi bine
Principalul e să stee
Căci ei nu au gusturi fine
Ci să fie doar femeie
Și acum ei țin un sfat
Căci e rău în herghelie
Vreau să ceară dela stat
Să se dea din visterie
Bani să facă un spital
Un harem pentru orgii
Cu'n „mibe“ în primul stal
Și un azil pentru copii.

S'a deschis!

O nouă croitorie
pentru domni, în

Str. Eminescu No. 35,

sub conducerea maestrului

croitor Gheorghe Perva

Ohaba română

— Nu, că ajuns și satul nostru la „Bravol“ și asta trebuie să i-o mulțumim lui T. care tot spre domnie „o tras“. Da, căci întotdeauna când s'a dus la Lugoj, numai cu dșoarele dela „Hotel Imperial“ stătea de vorbă. Dar acu s'a cam gătat de când s'a însurat. Nu?

— Și încă două întrebări:

1. Pe Arhimuși îl mai țin oare pantalonii Rădmănești?

2. Oare cât va mai domni Franț? (Asta e o întrebare grea, căci nici el nu știe, apoi de unde om și noi?)

Pecica

Duduia veselă nu s'a mulțumit numai cu această calitate, ci a crezut de bine să se mai transforme și în inspectoare a drumului spre Turnu. Iar pentru a nu se plictisi pe drum, și pentru a-i trece vremea a început să facă poezii... Dar ele fiind făcute din pierdere de vreme, evident că suferă de multe lipsuri, cari, — adevărat! — sub clarul vag al lunii din amurgurile și nopțile acestui început de toamnă, nu se prea observă... și nu se prea observă nici greșelile de limbă și ortografie!

Bala de criș

— Pe la noi circulă șvonul că o seamă de elevi au fost puși să facă un anumit lucru, pe care de obicei îl fac țiganii, ascunși — și aceștia — de întunerecul nopții. După unii treaba asta n'ar fi conformă și potrivită cu viitoarea meserie a elevilor. O fi sau nu, nu știm și zicem cu vorba cântecului: toate verde, fol de fag; nu m'amesfec nu, mă bag!

Cele mai renumite vinuri și cu prețurile cele mai reduse, se vând la restaurantul

DEALUL CURȚII

Str. Gen. Coanda 42 colț cu Str. Sava Raicu

Sub conducerea lui A. MOTU

— Duduia ai de pe vârful dealului și-a pierdut ceasul și odată cu el și pe fercheșul purtător de uniformă, despre care se spune că și-ar fi găsit o altă mândră prin părțile noastre orășânești... Acum cică dudulja noastră plânge, cu lacrimi amare, fericirea... fostă viitoare și acum pierdută'n neagra veșnicie!...

Hălmagiu

— Avem noi unul, care la anul va fi trimis la concursul Internațional de bărblerit ce se va organiza în vestitul — din toate punctele de vedere — port al Marsiliei. Domnul acesta, la vârsta de... 6 luni era calfă de bărbier iar la 9 luni, era baccalaureat. Dar dacă până la vârsta aceea s'a fragedă, i-a mers destul de bine, de aci înainte i-s'au stricat socotelile, căci deși a implinit 18 ani încă n'a reușit să-și facă toate examenele la drept, astfel că pentru a-și câștiga existența, a fost nevoit să se facă... bărbier și trebuie să recunoască oricine că n'această direcție a obținut succese remarcabile. Sperăm însă că va „tăia“ și pe vestijii „bărbieri“ din portul Marsiliei...

Mașini de scris

de vânzare și de imprumut, la

M. Szegfü

Arad, str. Brătianu 7. Tel. 11-44

Atelier special de reparațiuni

pentru:

mașini de scris

mașini de calculat

tocuri rezervoare

/ hârtie — gapirograf — indigo și toate accensoriile pentru mașinile de scris.

Nădlac 7

— Reinvle... romantismul pe ale Nădlacului meleaguri! Așa-i frate Ivane? Pentru că, altfel nu ne putem explica de ce la serenadă a dat țiganilor câte un... morcov și păstarnac de căculă, iar el avea brațul pînă cu... verdețuri? Nu-i nimic „brat“-ule, chestia asta tot nu-i așa de... tragică ca aceia dela Hotel Dacia, din camera No. 1, când numai sestra lambovova știe ce-a pățit... serile trecute.

— Balul de Duminecă a fost foarte reușit. Totuși, ai noștri preținși amici (slovaclii prezenți) la horă nu s'au... îmbulzit. Oare de ce? Unde sunteți „crallor“ dela manifestările românești?... Rușine!...

— Tare „mareț“ se mai țin pruncul dela cu o hări a „directorului“ Kubica. Nu-i poți ajunge cu „pălău“ la nas. Noa că nici dela a lui Belan nu-i mai pre jos de cât el...

... Credeți că dacă ați luat diploma — așa după cum ați luat-o — mușai să fiți cu nasul prin...

— Mă, că dați dracului mai sunt bujecanii noștri! Auzi, tu să boteze pe o domnișoară (?) cu frumosul nume de „Domnișoara Mopps“!

Ce să-i faci, așa sunt ei, blăstă-maji, mănca-i fenea!

Singurul izvor de aprovizionare cu policandrele MATUZ
la prețuri de fabrică. In luna SEPTEMBRIE a. c.

dăm gratis

la fiecare policandru becuri TUNSGRAM. Ne îngrijim de montarea gratuită a policandrelor. Vindem pe credit de 6 luni la prețuri de bani gata.

Albert SZABO
 mare magazin de sticlărie și porțelanuri
ARAD

Cronica zilei

OPI
 în secolul vitezei
 viața i un galop,
 să treci în goană strada,
 te'nșingi mereu în... „Stop”.
 călărie de ai seara
 tot cazul cu o fată,
 viteza ta nebună,
 și dânsa că-i... stopată.
 ai norocul să fi singur,
 castan, stejar ori plop
 poți fi cu îndrăzneală
 și fata și spune... „Stop”.
 nevasta de ieși seara,
 ca-i rea, — e rea de muscă —
 „Ionele”, îți face mutre,
 destul eu balabustă”.
 știu de mai sunt succese,
 „popul” azi e monopol,
 poți face ceva'n goană
 ca să te coste un pol.
 I. Vodă

Voiaj modern

— Sau ce se poate vedea pentru 8900 lei —

Ziarele au publicat regulat, timp de săptămâni de zile, prospecte foarte atrăgătoare, invitând amatorii să participe la o excursie colectivă în Italia; pentru 8900 lei, în cele mai perfecte condițiuni se pot vedea toate orașele — minuni ale Italiei: Turin, Milan, Veneția, Florența, Pisa, Neapoli, Genua, Fiume, etc. etc., plus alte localități cu interes turistic sau istoric. Mămica ei făgându-i că dacă învață bine o s'o ia în această excursie, Angelica a eșit întâia în clasa cincea și deaceea este răsplătită cu o plimbare în Italia, cu excursia anunțată în ziare.
 Orașe sunt multe și zile sunt puține. Deaceea caravana turistică parcurge Italia în viteză, după un itinerariu stabilit cu minuțiozitate. Călătorii abia au timp să vadă un oraș și altul se suprapune pe ochii lor. Și așa din oraș în oraș „pot-

țiți jos, potliți în tren”, fără răsufare.
 Trenul se pune în mișcare și Angelica întreabă:
 — Mămico, ce oraș a fost ăsta?
 Mama se uită în programul excursiei și citește:
 — Marți: 8 ore și 24 sosire Veneția: dela 8,50 la 9,23 plimbare, 11 plecarea pentru Pisa, Miercuri: Pisa... sosire 4,13... plecarea... 8,30, ce e azi? Joi! e 11 și un sfer!... Roma.. A fost Roma.

Vizitați frizeria modernă
Ștefan Câmpeanu
 Piața Luther
 Serviciu conștiincios și igienic

Iuân Nojiță scrie:

Să nu vă mânlești da săptămânille eșcia baș avusât mult gi lucru cu neșce profășă inge am fost mărturie așe că nu vă pociu scrie pre mulce. Numa atâta vreu să vă spun amu că să nu cumpărați alce cărindarie că io și cu domnu drector lucrăm la cărindariu mnteu carie o lești acuș șo fi cum no mai fost aita.
 Până atunci mai aveți on pic ge răbdarie și nle mal trâmicești on pic ge aboliment.

Al vostru
IUAN NOJITA

De închiriat pe 1 noembrie:

O locuință modernă cu trei camere și dependințe și două garsoniere, în casă nouă clădită pe Malul Mureșului.
 Informațiuni la administrația „Bravo!” str. V. Goldiș 5 Tel: 16.78

Concurență... concurență

Pe terasa unei cafenele, unde lumea care nu abonează nici un ziar, le citește pe toate lângă două pahare de apă, se discută actuala situație din politica internațională. Și inevitabil, discuția alunecă spre războiu, armament, avioane, bombe, gaze, etc.

La cuvântul „gaze” unul dintre co-mesenii se lrită vizibil și începu brusc să vorbească, gesticulând din toate puterile:

— Războiul cu gaze e o ficăloșie... cum se poate permite ca un aviator să prăpădească atâtea ființe cu o singură bombă... ce va fi dacă se se distruge totul... la asta nu se gândește nimeni?

— Da, adevărat — reluă altul — cu ce și din ce vom trăi după acest pârjol?...

— Ei lasă, — continuă al treilea — nu va pieri rasa omenească... imi cunosc eu oamenii: se vor ascunde, își vor cumpăra măști împotriva gazelor și după ce trece costea îi vezi apărând cine știe de unde...
 Tablou...

— Dar dacă nu-ți pasă de oameni de cine te doare? — întrebă primul.

— De cine?... De bletele ploșnițe și de „svabil de bucătărie...”. Aștia n'au măști și nici adăposturi blindate: se vor prăpădi cu totul după prima bombă aruncată...

— Asta înțeleg, în fine, că „ploșnițele” sunt lipsite de apărare, dar nu înțeleg eu de ce-ți bași dă capul a treaba asta?

— Păi cum să nu-mi bat, când tocmai am pus la punct un insecticid puternic?... Cine-o să mi-l cumpere după războiu?... Statul? Dă nu vezi că războiul cu gaze-mi concurează produsul?

De ce să se urce?

Ion vine spre sat în vârful unui car cu fân. Pe drum întâlnește pe Ileana:

— Fă Ileană, hai în car!
 — Nu mă urc badiță că mă săruji.

— Da de unde, nici prin cap nu-mi trece, sunt frânt de oboseală.
 — (Sfioasă). Atunci la ce să mă mai urc?!...

Reparație

Un tip întâlnește un prieten cu un cocoș în mână.

— Unde te duci cu cocoșul?
 — La ceasorricar. Până acuma cânta la cinci dimineața și de trei zile cântă la șase și jumătate.

Optimismul

— De ce nu te însori, domnule director?

— Mai aștept stimată doamnă. S'a inventat praful de pușcă fără fum, telefon fără sârmă, — poate vine vremea când vom putea lua zestre fără nevastă.

Cauza

— Ascultă, domnule, pentru ce nu încerci și dă vreo doctorie contra nasului roșu?

— Pentru ce? Pentru că am avantajul că cărciumarul nu îndrăsnesc să-mi dea vin prost.

Rău și rău

— Regret, dar nu pot să te iau de bărbat.

— De ce?
 — Al o vârstă prea înaintată!
 — Dar bine, 40 ani e vârsta unui om tânăr.

— Depinde. Ești tânăr ca să mori sau să intri la Academie, dar nu ca să mă el pe mine de nevastă!

Citiți și răspândiți
„BRAVO”

Definiții

- Avocat = Câine (latră cu chirie)
- Ziarist = Poet (scrie cu simbricie)
- Contabil = Robot (cifre la cutie)
- Șomer = Stomac (plin cu poezie)
- Damă = Amor (ca la prăvălie)
- Nevastă = Menaj (dragoste sălcie)
- Actor = Papagal (în tragedie)
- Birjar = Motor (cu siminichie)
- Nebun = Om (cum ar fi să fie)
- Om politic = Vânt (cu prăfărie)
- Ofițer = Metal (bun la datorie)
- Elev = Sentiment (cu autoterapie)
- Babă = Inger (pe capace de sicrie)
- Domnișoară = Hipodrom (cu modetie). (Rom.)

Ultima oră

Agenția Tîpăris transmite:
 Se anunță din Atena că, pe tot timpul vacanței, revoluțiile nu vor avea loc decât de două ori pe lună.
 În insule au fost complet interzise. Contravenții vor fi asupra pedepsii

Sportivii

Fotbalistul cătră nevastă-sa:

— Pe legea mea că ai înnebunit de când joci tennis. Nu vezi că te ai apucat să frigi fleica pe rachetă?

Preferință

Avocatul: — Nu vă e frică, doamnă, că divorțând, s'ar putea întâmpla ca să schimbați calul dvs. chiar pentru unul orb?
 — Prefer să fte orb: astfel nu se va gândi s'o ia razna noaptea!

Prea târziu

„In ziua în care m'am însurat mi a venit vestea că am câștigat lozul mare la loteria statului?...
 ... Ce nenorocire, c'a întârziat o zi!

le mai frumoase bijuterii
 sornicele cele mai precise
 amuri și obiecte
 ntru cadouri la
COLOMAN HARTMANN
 BIJUTIER
 AD, Palatul Minorităților
 suri solide

... din Banat
 foaie verde matostatu
 um plâng junii din tot satu
 s'a dus mândra'n oraș
 au cui da șoșonii baș...
 Ńing și oamenii 'nsurași
 ea femeilor bărbați:
 ai vor cumpăra albele
 cutii cu rumânele
 șoșoni d'ăia domnești,
 și cărpe pecicânești...
 Ńing cei cu sutele date
 cătrânțele brodate.
 mțu mândru după frunte
 dânsii i-au costat sute.
 ei Doamne văduvioară
 ara'n colț de ulicioară.
 mbăta la Lipova,
 reodată și'n Radna.
 andafir din ulicioară
 m ne lași tu văduvioară:
 am pus dinți, și-am pus cercei,
 lași și te duci cu ei!
 am sărutat la căzan
 și toamnă acum un an.
 te du-te'n loc pustii
 la noi să nu mai vii,
 rămână la noi sute
 peștele nebătute...
 Foaie verde garofiță
 și-i de badea Gheorghică
 te-te-a sărutat seara
 ruga din Crivobara l...

și bijuterii din aur veritabil
 cele mai estine la firma
SIF REINER
 Colonel Pirici 3, in dosul
 Teatrului Comunal.

Ave Caesar și Ave Maria

— Istoria se repetă —

Era acum câțiva ani. La Paști. „Bravo” al nostru apărea atunci ca o rădăcină pătrată a mărimii dar altfel căci și vremurile erau altele... ziceam așa dar — parcă am fi Dr. Dan — că era acum câțiva ani. La cinematograful „Central” — populat până la ultimul loc nu ca acum! — era programat filmul „Ave Caesar”. Am surprins atunci o convorbire între două cucoane cari examinau afișul și fotografiile caracteristice ale filmului.

Și prima cucoană — ni se pare divorțată de atunci — întrebă pe a doua:

— Dragă, oare „Ave Caesar” asta o fi rudenie cu... „Ave Maria”?

— Nu știu dragă, vom vedea la reprezentajie... răspunse cealaltă...

Ce s'a întâmplat, ce nu, dar acum câteva săptămâni, filmul „Ave Caesar” a rulat iarăș pe ecranul cinematografului „Central”.

Fatalitatea a voit ca aceleași cucoane, îmbătrânite cu câțiva ani, să se întâlnească iarăș în fața afișului cere anunța reprezentajia filmului „Ave Caesar”.

— Dragă, — zise și de astă dată prima cucoană, — ști, am văzut „Ave Caesar” dar nu e rudenie cu „Ave Maria”...

Clisee dela strand

Cum vremea se încăpăținează să se mențină plumburie și picurătoare, mai pisăloagă decât ziaristul, avocatul, criticul și sportivul Jean Pogana, — suntem nevoiți să ne lipsim de plăcerile pe cari le oferă strandul. De aceea, pentru cei cari s'or simți bine în maillat (citește măio) bălăcindu-se în apă sau stând frântiți și uitat de sine pe o bancă de unde să privească filmul trupurilor pândite ca într'un jurnal cinematografic de prezentare a modei, — am rezervat câteva clișee făcute prin fraudă, știut fiind că introducerea aparatelor de fotografiat pe terenul strandului e tot atât de oprită ca și jocul cu mingea sau ca și un morav sănătos (nu am spus un moravian sănătos).

Așezați-vă, așadar, în fotoliu lângă sobă, mai concentrați-vă odată pentru a vă aminti că sunteți în luna August și... închipuiți-vă la strand, căci filmul pândirii clișeele începe:

Două mese de rummy lângă bufet. Cei opt sedentari ale căror nevesle sunt de partea cealaltă a Mureșului în campania unor cari nu joacă rummy, jipă la administratorul strandului să mai lase dracului plăcile de telefoni pentru că le con-

turbă handurile. De partea cealaltă lipii cari nu joacă rummy se bucură pentru că muzica disprează atenția publică așa că pot continua cu hand-surile.

Pe o bancă de sub difuzorul litigios un ofițer brun ținând, își dă silința, cu o nervă îndrăcită (o crede el), să convingă — cu o seriozitate ilariană — două eleve de școală secundară, că „fata care nu a fost sărutată, e demodată și alte chestii cu băieții șei ca să priciapă mânăzuțele Noroc că mânăzuțele erau conștiente de realitate din moment ce priveau contorsiunile fizionale ale brunetului cu buze de mulăstru, mai ales că vecinii subliniază, fiecare aforism genial al cuceritorului model, cu câte un spumos val de răs.

Subsemnatul fac curte unui copilăș bucălat, de vreo trei ani, care are niște dinți albi ca o stăruetă de porțelan, doi ochi negri ca sufletul unui amant gelos pe soț și o... mamă care te face să'njuri copilășul pe rumânește.

Injurați pe Vészi pentru că mi-a lăsat nedevelopate celelalte clișee. Sper că până la „Bravo” următor însă...

P. Trică

Și mai rău

Doi evrei, spune o anecdolă care a mare trecere în Germania și care a inspirat mai multe comedii, voiajează în preună în rapidul München-Berlin. Unul din ei are aerul distrus moralmente și cu toate eforturile celuilalt de a lăma curaja nu reușește căci se crede cel mai nenorocit și nici o nenorocire mai mare decât aceasta nu-l mai poate lovi. Toată răsul său susține contrariul.

— Bine, măi, ce vrei să mi se întâmple mai rău când azi sunt ca Jov, Sunt ruinat, Mi s'a furat mașina, casa mi a ars și nevastă-mea a fugit... mai vrei?

— Așa să am bine dacă nu am dreptate, când îți spun să zici Doamne ferește!

— Dece?

— Măi, poate ca nevastă-ta să înapoi și atunci nu e mai rău?

— Așa e. ai dreptate!

Logică

— Tată adevărat că noi am fost cuți din praf?

— Da.

— Și negrii?

— Și ei la fel.

— Dar atunci pe ei i a făcut din de căbuni?

Grațiozități

Ea. — Dă-mi voie să ți spun că fac doi bani.

El. — Și când mă gândesc dragă tu nu ești decât jumătatea mea!

Proverbe vechi pe înțeles nou

Cine dă nu mai poate lua în Baniul e o hula femeii.

Ferește-mă Doamne de prieten ca dușmani n'am.

Ai carte, ai parte... de șombr.

Cine fuge după doi iepuri, e vântor.

Obrazul subțire devine gros când ce ai cheltuit cu el.

Cine sapă groapa altuia, e pe la toporul.

La pomul laudat să te duci în toporul.

Omul sărac și cinstit e bun și pârliț.

Nu aduce anul ce aduce nevoia.

Strânge bani la tinerețe ca să ai ce cheltui când te-ai însurat.

Paza bună te scapă de credința.

Baturuga mică poți s'o dai în parte.

Femeia este cheia casei... de la „Stam”

Bankuri

— Ce deosebire este între un avocat și un car?

— ? ! ?

— Foarte simplu: roata carului o ungi ca să nu scârjăie, iar pe banca vocat il „ung.” ca să „scârjăie”

— Care este culmea lăcomiei?

— ? ! ?

— Să-ți mănânci mărul lui Adam.

— Ce se întâmplă cu vânătorul care a lărgă după doi iepuri?

— Nu prinde nici unul.

— Aș! Obosește!

Ce vrea el..

Sisi (4 ani) vrea cu orice preț să se spele singură pe dinți.

— Vleau singulă.

— Nu poți tu singură, că mi mică.

Sisi propune o tranzacție:

— Bine, atunci dă tu cu pe dinți, dar de sculpat, sculpat eu.

In fine, și merite...

În paginile noastre, de obicei, cititorul întâlnește numai înfierarea — sub diferite forme — a unuia sau altuia, pentru faptele sau atitudinile sale.

De data asta însă, vrem să remarcăm și merite.

Și anume, zilele trecute, d. Virgil Molin, a sosit în Arad, și'n cadrul unei mici serbări, a distribuit diplomele de distincție obținute de meseriașii arădeni la expoziția internațională dela Berlin.

Faptul acesta trebuie subliniat, căci e un merit deosebit pentru meseriașii noștri și chiar pentru oraș. De aceia trebuie să fie cunoscut. Dar nu numai faptul acesta ci și numele acelora ce s'au distinși. Iată numele lor:

Toma Iacob, șef mașinist la compactoria tipografiei diecezane; liceul industrial de țete de sub conducerea dnei Eugenia Constantinescu; liceul industrial „Aurel Vlaicu” de sub conducerea dlui Ing. R. Cărpinișan; Csaszar, gravor. O diplomă de distincție a primit și Camera de muncă, reprezentată prin d. Ing. Simion Albu.

Tuturor le adresăm felicitări!

Ce poți face azi...

O cucoană, din cele trei pe cari societatea românească a Aradului le are mai elegante, dar al cărui soț dispune în ultimul timp de resurse financiare mai reduse și-a comandat o nouă rochie. Bărbatul când îi spune vestea asta îmbucurătoare izbucnește:

— Iarăș altă rochie? Da'bine nevastă, nu le gândești că pot veni vremuri și mai rele?

— Ba da și tocmai de acela mi-am comandat și un pardeslu pentru toamna asta care se anunță ploioasă l..

Depinde

— Spune, d-le avocat, nebunia e o cauză de divorț?

— Nu, e cauza căsătoriei.

Incepe toamna...

Și odată cu ea diferite răutăți și vorbe rele adunate în cele stațiuni balneare sau în cele sate, prin care, fiecare după punga lui, și-a odihnit ciolanele nemuncite din restul celorlalte unsprezece luni ale anului. Și așa, Cucoanele au venit, domniile alături de ele, dar numai până acasă, căci d'aci ei s'au dus după treburi, iar ele la prietene să povestească.

În deosebi ne-am fixat ochii pe o cucoană, care 'n tinerețele ei mai mărunte păzea găștele 'n marginea unui sat și se juca de a „fotografiat” cu băieții de seama ei, și acum face pe... „aristocrată”, — pentru a auzi ce povestește despre felul cum și-a petrecut vara. Această deoarece știm precis că luna de vacanță și-a petrecut o în satul natal, de unde, ni se relatează următoarea întâmplare:

În prima zi după sosire, cucoana noastră fardată No. 1 și împopotonată idem, a eșit pe ulițele satului ca să fie admirată și să facă ciuda preotesei și dăscăliței. Apariția cucoanei noastre — despre care trebuie să mai spunem că a trecut de prima — plus jumătate — tinerețe — a stârnit senzație: toți câți au fost pe ulițe ho'bău ochii la ea. La început a fost mulțumită, dar până la urmă, faptul a început s'o plictisească. Și atunci, s'a adresat unui țaran:

— De ce te uști așa la mine?

— Mă uitai și eu, să fie cu ertare sârur' mâna doamnă, că mă gândeam că-i fi nouă, d'apoi păcatele mele, văd că ești numai vopsită!

.. Acum mai credeți ce va povesti cucoana!

Mizerie

— Ia spune, amice dragă, cum îți merge ție și soției tale?

— Splendid! Trăim ca în rai: soția mea aproape nu mai are ce îmbrăca!

Pentru bărbații însurați

Un bărbat se duce cu soția lui la doctor. Acesta o examinează și se adresează soțului:

— Soția dtale nu-mi prea place, știi?

— D-le doctor, mie nu-mi place de mult.

In curând va apare
Cărintariul
lui
Juân Nojița
pe anul
1939
ilustrat

Vânătoarea

A început din nou sezonul
De plăceri divine dar firești;
Când se simte obligat tot omul
S'aibe întâmplări vânătoarești.
E de altfel sănătoasă,
Câte-o escapadă cu vânat;
Mai ales când vremea e frumoasă
Să rămâi acasă, e păcat.
Unii merg ca să vâneze
Prin îndepărtatele păduri,
Și onoarea lor ca să-și salveze
Cumpără la întors câțiva iepuri.
Alții merg doar spre-a petrece
Și sunt însoțiți de o mascotă;
Viața trebuie trăită, altfel trece
Și pe urmă-ți pare rău, ia notă.
Cine însă în oraș a rămas
Face și el sigur, vânătoare,
Și adesea face câte un popas
Însă nu cu căprioare,
Ci cu tinere fetițe, dulci,
Sensuale, calde și ispititoare;
Capul tău pe sânul lor de-l duci
Dai pământul și întregul soare.
Iar cei ce stau în gazdă
La hotelul sau căsuțe mai obscure,
Toată noaptea fac de gardă
Să vâneze purici și să'njure.
E frumoasă viața pe pământ
Trebuie oricum să o trăiești;
Mai ales când la orice cuvânt
Vânătorile îți povestești.

A început din nou sezonul
De plăceri divine, dar firești;
Când se simte obligat tot omul
S'aibe întâmplări vânătoarești

Myo